

Forfatter: [Martin Brun]

Titel: En Skrivelse fra Caroline, Mamaes eneste Datter, til Pastor Fido, hendes Skrifte-Fader.
[Den Danske Democrit-Heraclit 1]

Citation: [Martin Brun]: "En Skrivelse fra Caroline, Mamaes eneste Datter, til Pastor Fido, hendes Skrifte-Fader. [Den Danske Democrit-Heraclit 1]", i [Martin Brun]: *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, [Svare], [1771], s. 11. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_003_p11_bZONE1447409/facsimile.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

giorde spæde Barsel-Rome. — Al! nu skal de
 here noget forkræffelig. Da jeg kom tre
 Skridt nær vor Huus, kunde jeg kiende paa
 de brogede Kaals-Derne, vor Madames Diener,
 at hun var kommen hjem; jeg spurgte den snils-
 de Vulpin, som er en indfødt Fransøs, og Ma-
 damens egen Diener, om det var sandt, mine
 Ahnelse sagde, at Fruen var kommen hjem;
 ja, svarede han, det er alt for sandt. Fruen
 dremte i Nat, at hendes Frokens Datter indbød
 hende i Dag, at staae fadder til hendes lille
 Son, som kreb nyelig i Væsten, men Fruen
 mærkede nok, at hun kom for sildig, er derfor
 til Sinds, at foretage sig en anden Lyst-Tour
 om nogle Timer, saa snart en Præst har erpe-
 deret Frokens Dorimenes og Clartes Hænder.
 Han er alt kommen, man venter kun paa
 Brudgommen, som, man troer, har gjort sig
 usynlig. Himmel! hvilken Tidende! men hvad
 sagde Fruen til Dorimene? hendes Indgangs
 Tale var smuk og kort, saaledes som følger: Nu
 min lille Datter! det maade jeg bekiende; du er
 en erpedit Slut, din Moder maatte anderledes
 til, da hun første Gang kom nee med to Tvils-
 linger uden hendes Egte-Seng; saa har Mama
 ogsaa faaet Børn uden om, sagde Frokene; Jo
 ja! en Deel, min søde Datter, sagde Fruen,
 og Frokene brod ud i en Andagtsfuld Tone:
 Himlen skee Tak for sin velsignede Frugtbarhed
 hos Moder og Datter, og for Sagens galante
 Udfald; jeg tænkte, at Mama blev vred for
 dette